

Romance af Deodata.

Deodata.

Allegretto.

1
Der var en Mø i for-dums Dage,
riig og skion,
el-skovs-lagen Pigen suk-kef
omt i Lon;
men den Ung-ling hun var god
havde i Hiertet ei Adels-blod.

5
Lys! hvilken Larm i Nattens Stille
lyder der?
Opad bratten Muur det kravler;
ham det er!
Fast han holdt med Haand og Fod
der, hvor selv Buglen ei sikker stod.

2
Men aldrig blev ved Stammetavlen
Elskovs Had:
Stult i Græs dog nød Violens
Solens Vad.
Tru kun, Fader, vred i Hu!
Kierligheds Engel ei skrækker Du!

6
Alt længer op mod Taarnets Tinde
stiger han;
giennem Gitteret hun sin Veiler
skue kan.
Løs en Steen af Muren gled —
Pige! din Ven styrked livløs ned!!

3
Hun dybt i Taarnets skumle Høveling
spærres ind;
aldrig lyser i dens Mørke
Solens Skin;
dog meer klar end Solens Lys
gjenstraaler Mindet om Elskovs Kys.

7
Af Havets Skib alt Morgensolen
hæver sig;
Svalens Sang ved Gitteret toner
lystelig;
liffig suser krolig Vind;
tro er den Vedderkop i sit Spind,

4
Hun seer sin Ven i Bindens Susen
hver en Stund;
og om han med Vedderkoppen
taler hun.
Svalen quiddrer i sin Fart
„haab kun! tro Kierlighed seirer snart!“

8
Ei Suk i Taarnet meer fremstønnet
Pigens Vryft.
Dødningsormen kun i Muren
pikker tyst.
Faderen ind i Taarnet gaaer;
Datterens Ligg for hans Dine staer!

Romance af Deodata.

Deodata.

*Poco
Adagio.*

Rom kun ind, høitelske Bei-ler! Af-ten - vin - den træn-ger frem. Ju-gen Tur - tel - du - e

4

fur - rer; Flagger - mu - sen rundt - om fur - rer; Dug-gen iis - ner høert et Lem, Dug - gen iis - ner høert et

2det Vers.

Lem. Ser Dig

B. A. Weber.

Rom kun ind, høitelske Bei-ler!
Aftensvinden trænger frem.
Jugen Turteldue kurrer;
Flaggermusen ruudtom surrer;
Duggen iisner høert et lem.

Ser dig her ved Kænsstedet —
Denne Mosbænk er saa varm.
Lad dit Die til i Morgen —
Jav og drom, ukendt med Sorgen —
Dyft ved Dyft, — Arm i Arm —